

naar boven toe, waar zij over het rad van een zware katrol loopt, om dan te dalen naar een stevig bevestigde dommekracht naast den voet.

PAARDEN AAN DE SEINE IN PARIJS

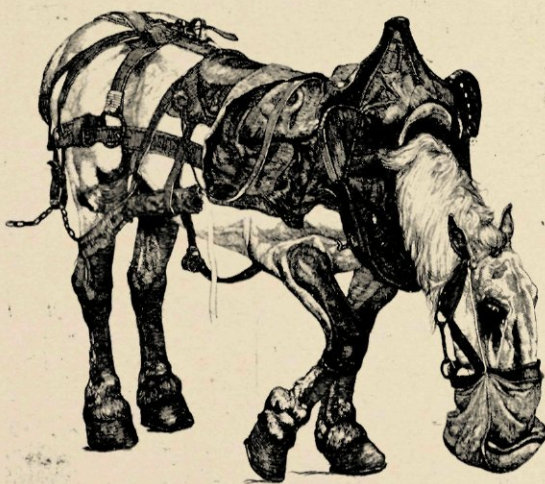
Tegen den bazaltsteenen wal der Seine, dieper dan de straat, waar het woelige wereldsche leven van voetgangers, rijtuigen en omnibussen zijn gewonen gang gaat, liggen, naast en voor elkaar, lange plompe vrachtschuiten, waarvan dezen het grofkorrelige rivierzand der Marne, genen de ruwe steenen uit de groeven van Normandië aanvoeren. De stoomkraan op den wal slingert zijn reusachtige ijzeren bak heen en weer tusschen de schuit en den oever, en op deze tot ver in het rond stapelen zich de steenen en hoopt zich het zand op.

In en om de talloze kleine *chantiers* der buitenboulevards; in en voor de in aanbouw zijnde huizen, overal in de stad; in de schuiten langs den walmuur en op den oever der Seine, en op zoovele andere plaatsen meer, heerscht de aangrijpende krachtige bedrijvigheid van den arbeid, van den lichamelijken arbeid, die de

materie verplaatst en haren aard wijzigt met het doel haar in een anderen, beteren vorm te brengen, waardoor zij aan de behoeften en de begeerten der menschen een grootere voldoening geeft.

In het hart van den metropolis, onmiddellijk naast het wereldsche leven van schittering en praal, van verfijnde weelde en zinnelijkheid, in de schaduw der monumenten van kunst en van historie, en verder in de wijken van volksbedrijvigheid, en verder nog in die van volksrust, tot onder de steenen wallen die in een met groen bekransden gordel de stad sluiten tot berstens, stalt zich, open, vrij, lachend, vroolijk de arbeid uit, onder den helder tintelenden lichtblauwen hemel van waar de zon over

die duizenden *chantiers* haar verkwikkenden gloed uitzendt, van ieder dier open-luchtwerkplaatsen makend een tafereel vol lichte,

ETEND PAARD

NAAR EEN ETS

pittoreske schakeeringen, die even zoovele glorificaties van den arbeid zijn.

Parijs! De naam alleen dier stad van